

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Valeri Gheleta,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Elizaveta Badiu împotriva lui Valeri Gheleta și a Liliane Roman (Gheleta)
privind încasarea datoriei, dobânzii și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 21 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-110/24

Nr. PIGD 2-19073403-01-2ra-11032024)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Invocarea declarativă a art. 432 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă nu constituie temei pentru admisibilitatea recursului. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Ojoga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Valeri Gheleta,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 decembrie 2018, Elizaveta Badiu, reprezentată de avocatul Adrian Crețu a depus cerere de chemare în judecată, completată la 26 iunie 2019 împotriva lui Valeri Gheleta și a Liliane Roman (Gheleta) privind încasarea datoriei, dobânzii și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că la 06 ianuarie 2015, a încheiat cu Valeri Gheleta și Liliana Roman (Gheleta), contractul de împrumut bănesc, unde în calitate de împrumutător a dat cu împrumut părților, care aveau calitatea de împrumutați suma de 433000 de lei, pe un termen de până la data de 06 iulie 2017, suma indicată fiind transmisă în ziua semnării contractului de împrumut.

3. Astfel, reclamanta reiterând a enunțat că în temeiul art. 867 din Codul civil, a acordat părților Valeri Gheleta și Liliana Roman (Gheleta) un împrumut conform contractului autentificat notarial, însă obligația de restituire a sumei împrumutate, devenită scadentă la 06 iulie 2017, nu a fost executată până în prezent.

4. În continuare, invocând pct. 1 din contractul de împrumut, care prevede o dobândă anuală de 9%, reclamanta a calculat că suma dobânzii datorate constituie 38 970 lei pentru un an, iar pentru o perioadă de 2,5 ani – 97 425 lei.

5. Având în vedere comportamentul de rea-credință al debitorilor, reclamanta și-a rezervat dreptul de a solicita, în conformitate cu art. 619 din Codul civil, și dobânda de întârziere în sumă de 98 207 lei.

6. De altfel, reclamanta a susținut că toate încercările depuse de aplanare a situației create pe cale amiabilă nu s-au soldat cu un rezultat, iar pretenția expedită părților nu a avut un efect pozitiv.

7. Prin urmare, având în vedere cele enunțate, Elizaveta Badiu, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, a solicitat încasarea de la părțile Valeri Gheleta și Liliana Gheleta a sumei de 433 000 de lei, reprezentând datoria rezultată din neexecutarea obligațiilor contractuale asumate prin contractul de împrumut din 06 ianuarie 2015, a sumei de 97 425 de lei cu titlu de dobândă conform pct. 1 al contractului, a sumei de 98 207 lei cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 10 000 de lei reprezentând cheltuieli de asistență juridică, precum și a sumei de 8 780 de lei cu titlu de compensare a taxei de stat.

8. Prin hotărârea din 26 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Elizaveta Badiu.

9. Prin decizia din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarant de Valeri Gheleta și s-a casat hotărârea din 26 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu restituirea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată.

10. Prin hotărârea din 18 mai 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a încasat în mod solidar de la Valeri Gheleta și Liliana Roman (Gheleta) în beneficiul Elizavetei Badiu suma de 433000 de lei cu titlu de datorie; suma de 97425 de lei cu titlu de dobândă contractuală; suma de 98207 lei cu titlu de dobândă de întârziere; suma de 8780 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 10000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

S-a încasat în mod solidar de la Valeri Gheleta și Liliana Roman (Gheleta) în beneficiul statului suma de 10 079 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 66,95 de lei cu titlu de cheltuieli suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei.

În partea încasării în mod solidar de la Valeri Gheleta și Liliana Roman (Gheleta) în beneficiul statului a sumei de 10079 de lei cu titlu de taxă de stat, hotărârea nu se pune în executare din motivul achitării de către Liliana Roman (Gheleta) a sumei respective.

11. La 31 mai 2023, Valeri Gheleta, reprezentat de avocatul Daniela Mîrza a depus apel nemotivat, iar la 18 octombrie 2023 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 18 mai 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială a acesteia în partea încasării sumelor din contul său.

12. Prin decizia din 21 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Valeri Gheleta, reprezentat de avocatul Daniela Mîrza și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

13. Curtea de Apel Chișinău, examinând apelul declarat de Valeri Gheleta împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 18 mai 2023, a constatat că soluția primei instanțe este una legală și temeinică, fiind pronunțată în baza aprecierii corecte a probelor administrate și a aplicării juste a normelor de drept material.

14. Instanța de apel a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 199, art. 512 alin. (1), art. 513 alin. (1), art. 572 alin. (2), art. 867, art. 869 alin. (1), art. 871 alin. (1)-(3), art. 872 alin. (1), art. 602 alin. (1)-(2) și art. 617 ale Codului civil (în vigoare până la 01 martie 2019), între părți s-a născut un raport juridic obligațional derivat din contractul de împrumut din 06 ianuarie 2015, prin care Elizaveta Badiu, în calitate de creditor, a acordat lui Valeri Gheleta și Liliane Roman (Gheleta) suma de 433 000 de lei, cu obligația restituirii acesteia până la 06 iulie 2017, precum și cu plata unei dobânzi contractuale de 9% anual.

15. Verificând materialele cauzei, Curtea de Apel Chișinău a confirmat corectitudinea constatărilor primei instanțe privind neexecutarea de către debitori a obligațiilor contractuale, constatând că apelantul Valeri Gheleta nu a probat restituirea împrumutului, iar înscrisurile prezentate – inclusiv scrisoarea băncii comerciale nr. 02/17-572 din 06 martie 2017 și extrasele bancare depuse la filele 150-151 vol. I – nu demonstrează plata sumei împrumutate către creditoarea Elizaveta Badiu, ci către Liliana Gheleta, fără a se indica destinația transferurilor.

16. Curtea de Apel Chișinău a subliniat că aceste înscrisuri reflectă doar anumite raporturi patrimoniale între foștii soți, dar nu executarea obligației față de creditoare, iar susținerile apelantului potrivit cărora împrumutul ar fi fost restituit se bazează pe simple presupuneri lipsite de fundament probator.

17. De asemenea, instanța de apel a constatat că probele invocate de apelant nu sunt pertinente și nu pot răsturna concluziile primei instanțe. Astfel, Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind corectă aplicarea de către instanța de fond a dispozițiilor art. 619 din Codul civil privind dobânda de întârziere și a constatat temeinicia încasării sumei de 97 425 de lei cu titlu de dobândă contractuală și a sumei de 98 207 lei cu titlu de dobândă de întârziere, pentru perioada 06 iulie 2017 – 13 decembrie 2018, potrivit calculului prezentat de partea reclamantă. Criticile apelantului cu privire la quantumul sumelor au fost lipsite de argumente juridice și probatorii.

18. Totodată, instanța de apel a respins ca irelevante obiecțiile apelantului privind deposedarea de bunul imobil (apartament), reținând că aceste aspecte exced obiectului litigiului privind încasarea împrumutului.

19. Cu privire la cheltuielile de judecată, Curtea de Apel Chișinău a confirmat legalitatea aplicării art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă de către prima instanță, potrivit căruia partea care a pierdut procesul este obligată la compensarea cheltuielilor de judecată către partea care a avut câștig de cauză, iar apelantul, având cererea respinsă, nu este îndreptățit la compensarea acestora.

20. Analizând în ansamblu susținerile și probele din apel, instanța ierarhic inferioară a reținut că argumentele formulate de Valeri Gheleta sunt formale, inconsistente și lipsite de suport juridic, toate fiind examinate și corect apreciate de prima instanță. De asemenea, a constatat că apelantul nu a prezentat în apel probe noi care nu ar fi putut fi depuse în fața primei instanțe și care ar fi de natură să schimbe soluția atacată.

21. În consecință, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul declarat de Valeri Gheleta ca neîntemeiat și a menținut integral hotărârea din 18 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

22. La 29 ianuarie 2024, Valeri Gheleta a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2023, solicitând casarea acesteia, precum și a hotărârii pronunțate de instanța de fond, cu respingerea acțiunii în partea ce vizează încasarea de la el a sumelor de 433000 de lei cu titlu de

datorie, 97425 lei cu titlu de dobândă contractuală, 98207 lei cu titlu de dobândă legală, 8780 de lei cu titlu de taxă de stat și 10 000 de lei reprezentând cheltuieli de asistență juridică.

23. În motivarea recursului, Valeri Gheleta a conchis că atât instanța de fond, cât și cea de apel au apreciat eronat circumstanțele reale ale cauzei, pronunțând o hotărâre nelegală și neîntemeiată.

24. În opinia lui, potrivit art. 1242 din Codul civil, obligația sa de restituire a sumei împrumutate a fost pe deplin executată, întrucât suma de 15800 de euro a fost restituită integral Elizavetei Badiu.

25. În susținerea acestor afirmații, recurentul a invocat documentele bancare anexate la dosar, care confirmă transferurile efectuate către fosta sa soție, Liliana Gheleta, și către Ștefan Badiu, soțul Elizavetei Badiu, explicând că la acel moment aceasta se afla în Italia, fără acte de ședere și fără cont bancar, motiv pentru care restituirea s-a realizat prin intermediul membrilor familiei.

26. De asemenea, el contestă declarațiile Liliane Gheleta potrivit cărora sumele transferate ar reprezenta recompense morale, considerând că acestea au fost făcute cu intenție dolosivă și trebuie apreciate critic.

27. Recurentul a afirmat că, după restituirea unei părți substanțiale din împrumut, Elizaveta Badiu și Liliana Gheleta au acționat concertat și cu rea-credință, determinându-l să elibereze o procură, pretinsă drept garanție pentru restituirea datoriei, dar care, în realitate, le-a permis să dispună liber de cota sa-parte din apartament. El susține că această procură a fost obținută prin presiune și manipulare, iar contractul de vânzare-cumpărare nr. 9903 din 07 iunie 2016, prin care apartamentul a fost înstrăinat surorii Liliane Gheleta, Irinei Badiu, a fost unul fictiv, încheiat fără intenția reală de a produce efecte juridice, fiind astfel nul.

28. De asemenea, recurentul a menționat că, ulterior, a sesizat organele de urmărire penală și instanța de judecată, cauza privind declararea nulității contractului aflându-se încă în procedură la Judecătoria Chișinău, sediul Centru. În aceste condiții, acțiunile Elizavetei Badiu și ale Liliane Gheleta au avut un caracter tendențios, fiind îndreptate spre a-l depozeda de bunurile sale, iar instanța de apel, ignorând aceste împrejurări și probele prezentate, a pronunțat o decizie lipsită de temei legal și factual.

29. Prin referința depusă la 04 iunie 2024, Elizaveta Badiu, reprezentată de avocatul Adrian Crețu a solicitat respingerea recursului declarat de Valeri Gheleta și menținerea în vigoare a actelor judecătorești de dispoziție contestate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

31. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

32. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

33. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Valeri Gheleta s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 29 ianuarie 2024. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 noiembrie 2023 și notificată reprezentantului recurentului, avocatului Daniela Mîrza, prin e-mail, la 28 decembrie 2023 (f.d.45, Vol.II).

35. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.30).

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 1 septembrie 2023).

37. În recursul declarat, Valeri Gheleta se limitează la formularea unor critici generale față de soluția instanței de apel, fără a arăta în mod concret care dintre ipotezele expres și limitativ prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) ar fi

incidente cauzei de față. O atare omisiune face imposibilă analiza de legalitate a hotărârii recurate în raport cu obiectul și scopul recursului.

38. Or, este de principiu că recursul este o cale de atac de strictă legalitate, iar partea care înțelege să îl exercite are obligația procesuală de a indica în mod clar temeiurile de drept incidente, inclusiv prin raportare la eventuale abateri grave de la normele de procedură sau de interpretare juridică.

39. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță, garantat de art. 6 §1 din Convenție, nu este absolut, dar limitările admise de Curte trebuie să fie previzibile și proporționale, iar reclamantul trebuie să manifeste diligență în exercitarea căilor de atac.

40. Astfel, în cauza *Grosjean c. Franței* (2002), Curtea a reținut că o cale de atac nu poate fi considerată efectivă dacă persoana interesată nu este în măsură să înțeleagă ce condiții trebuie îndeplinite pentru ca instanța să o examineze în fond. De asemenea, în cauza *Walden c. Liechtenstein* (2001), CEDO a reiterat că lipsa unei motivări clare și a indicării temeiurilor legale poate conduce la respingerea unei căi de atac ca inadmisibile, fără ca acest fapt să încalce în sine art. 6, dacă reglementarea este clară și partea avea posibilitatea reală de a se conforma.

41. Prin urmare, în contextul cadrului legal, în care motivele de recurs sunt enumerate limitativ, prin art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, obligația recurentului era aceea de a individualiza motivul de recurs, astfel încât instanța să poată evalua dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru reanalizarea cauzei în calea extraordinară a recursului.

42. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

43. De altfel, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

45. În contextul prevederilor art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică în cazul invocării în recurs a temeiurilor menționate la art. 432 alin. (1) lit. d)–f) din Codul de procedură civilă, dacă acestea au fost

invocate și în apel sau dacă pretinsa încălcare a avut loc în instanța de apel, la caz, nefiind stabilite anumite încălcări ce ar fi fost comise de instanța ierarhic inferioară.

46. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 9 octombrie 1991).

47. De altfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul declarat de către Valeri Gheleta, conține obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător.

48. Față de cele reținute, instanța de recurs constată că recursul este vădit neîntemeiat, întrucât: nu identifică în mod expres niciunul dintre temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu conține o motivare legală corespunzătoare a nelegalității deciziei recurate și nu se fundamentează pe jurisprudența națională sau europeană care să justifice reanalizarea cauzei în recurs.

49. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Valeri Gheleta, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil.

50. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art.433 alin. (1) lit. f), art.440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Valeri Gheleta împotriva deciziei din 21 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu